

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego w sprawie indywidualnej.

Wójt Gminy działając na podstawie art.14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r.
– Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015r.poz.613 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia
11.07.2016r. o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w trybie art.14j § 1 Ordynacji
podatkowej

p o s t a n a w i a :

Uznać, że stanowisko zaprezentowane we wniosku z dnia 14 lipca 2016
r., uzupełnionym pismem z dnia 19 sierpnia 2016 r. dotyczące stacji transformatorowych znajdujących
się w budynkach stanowiących własność jest prawidłowe.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 11.07.2016 roku zwrócił się do Wójta Gminy o
udzielenie pisemnej informacji o zakresie stosowania prawa podatkowego w zakresie - czy za budynki,
w których umieszczone są stacje transformatorowe należy odprowadzać podatek od nieruchomości
jak za budynki pozostałe. Równocześnie wyjaśnia, że stacje transformatorowe umieszczone w
budynkach są wprowadzone do ewidencji środków trwałych wraz ze wszystkimi urządzeniami, z
czego rozdzielnia niskiego napięcia jest własnością,a urządzenia średniego napięcia
(transformator i rozdzielnia) są własnością energetyki. Zdaniem Wnioskodawcy w
oparciu o art.4 ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych za: stacje transformatorowe
umieszczone w budynkach, jest wyłączony z opłat z tytułu podatku od nieruchomości za budowle jako,
że nie jest przedsiębiorcą i nie prowadzi działalności gospodarczej.

Wójt Gminy w dniu 10.08.2016r. wezwał do uzupełnienia wniosku z dnia 11.07.2016r. poprzez:

- 1) podanie uzasadnienia prawnego swego stanowiska, że stacje transformatorowe znajdujące się w budynku stanowią budowlę w rozumieniu art.4 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r, o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014r. poz.849 ze zm.),
- 2) uzupełnienie opisu stanu faktycznego poprzez wskazanie, które urządzenia i gdzie położone stanowią „własność energetyki” w celu ustalenia obiektów budowlanych wraz z znajdującymi się wewnątrz urządzeniami, które w przypadku ewentualnego uznania za budowlę stanowią własność energetyki,
- 3) wskazanie pełnej nazwy podmiotu mieszczącego się poda nazwą „ energetyka”.

Pismem z dnia 19.08.2016r. uzupełnił wniosek, a organ podatkowy uznał przedstawione wyjaśnienie za wystarczające do rozpoznania wniosku.

Mając powyższe na uwadze stwierdza się co następuje.

Podatkiem od nieruchomości opodatkowuje się grunty, budynki i budowle. Stosownie do art.1a ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016r.poz.716 ze zm.) przez pojęcie **budynek** należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Przez pojęcie **budowla** należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Powołany art. 1a ust.1 pkt 2 u.p.o.l., definiując budowle, odsyła do przepisów Prawa budowlanego (Dz.U. z 2016r.poz. 290 ze zm.). Z art.3 pkt 1 i 9 tej ustawy wynika, że **obiektem budowlanym jest** budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Mocą tej definicji, obowiązującej od 28 czerwca 2015r.:

- 1) wyłączono spod definicji obiektu budowlanego urządzenia techniczne,
- 2) wyłączono spod definicji obiektu budowlanego instalacje, które nie są instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem,

- 3) ustawodawca zrezygnował z przesłanki całości techniczno – użytkowej budowli tworzonej z instalacjami i urządzeniami na rzecz przesłanki zapewnienia przez instalacje możliwości użytkowania budowli zgodnie z jej przeznaczeniem.

Organ podatkowy mając powyższe na uwadze posiłkując się orzeczeniem NSA II FSK 213/12- z dnia 18 grudnia 2013r. Wyrok NSA z 2013-12-18 i Wyrokiem WSA w Gdańsku z dnia 15 marca 2016r. ISA/Gd 21/16 stwierdza, że stacje transformatorowe są w rozumieniu Prawa budowlanego obiektem budowlanym, tj. budynkiem wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi.

Sąd wskazuje, że jeżeli dany budynek wykracza poza jego ustawowo określone elementy, bo wypełniono go urządzeniami elektrycznymi, kubaturowo zajmującymi jego przestrzeń w znacznym stopniu, to wówczas przestaje być budynkiem w rozumieniu art.1a ust.1 pkt.1 u.p.o.l. Budynek taki staje się obiektem budowlanym funkcjonalnie tworzącym całość gospodarczą, ze wszystkimi cechami budowli. Stacje transformatorowe umieszczone w budynkach podlegają opodatkowaniu, zgodnie z art. 4 ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych tj. stawką od budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zaznacza się, że na całość obiektu stacji transformatorowej, składają się zarówno urządzenia energetyczne np. transformatory oraz zewnętrzne zabezpieczenie obiektu. Jeżeli dany budynek wypełniono urządzeniami energetycznymi, kubaturowo zajmującymi jego przestrzeń, to wówczas przestaje być budynkiem w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Budynek taki, staje się obiektem budowlanym funkcjonalnie tworzącym całość gospodarczą, ze wszystkimi cechami budowli.

W tym właśnie znaczeniu obiekt budowlany stacji transformatorowej, jest budowlą w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od jej wartości.

W związku z tym, że nie jest przedsiębiorcą i nie prowadzi działalności gospodarczej, organ podatkowy w oparciu o art.4 ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stwierdza, że w konkretnym stanie faktycznym stacje transformatorowe umieszczone w budynkach, nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Na niniejszą interpretację przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu ul. Ratajczaka 10/12 61-815 Poznań, po uprzednim wezwaniu organu, który ją wydał do usunięcia naruszenia prawa w terminie 14 dni od dnia doręczenia interpretacji.

Skargę wnosi się za pośrednictwem Wójta Gminy w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

Otrzymują:

1/ Adresat,

2/ aa.